

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

เตือนไว้ให้รู้เสีย

ผู้กำกับ หนังสือจากกรมประชาสัมพันธ์ วันที่ ๒๗ พ.ค.๒๕๔๘
เรื่อง ขอให้ระมัดระวังการใช้คำพูดออกอากาศทางสถานีวิทยุ
เรียน ผู้ดำเนินการสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน
สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกฎระเบียบวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ๑ เล่ม

ด้วยกรมประชาสัมพันธ์ได้รับการร้องเรียนจากประชาชนว่า สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน คลื่น 103.25 Mhz.ออกอากาศพระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ชื่อ เล่นกับของสกปรก มีการใช้คำพูดที่อาจเข้าข่ายเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวขัดกับกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ.๒๕๓๗) ข้อ ๑๖ (๒) รายการที่ออกอากาศโดยส่งทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ จะต้องไม่เป็นการแสดงออกโดยจงใจก่อให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยามประเทศชาติ รัฐบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือกลุ่มชนใด กรมประชาสัมพันธ์จึงขอให้ท่านระมัดระวังการออกอากาศรายการต่างๆ ของทางสถานีให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นายดุष्ฎี สินเจิมศิริ

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

หลวงตา นี่เขาเตือนหลวงตามา ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ได้ยินทั่วกันแล้วนะ วันนี้ก็ได้ยินทั่วประเทศแล้ว หลวงตาว่าอะไรเขาถึงได้เตือนมา (ที่ออกอากาศว่าเล่นกับของสกปรก เป็นคำพูดที่เข้าข่ายเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามเจ้าหน้าที่ของรัฐครับ) เอามาอ่านให้พี่น้องทั้งหลายฟังเฉยๆ ในแง่หนักแง่เบาของการแสดงธรรม และแง่หนักแง่เบาตีชั่วประการใดของคำเตือนมา ให้ได้ฟังทั่วถึงกัน

ผู้กำกับ หนังสือกราบนิมนต์ไปเทศน์ที่โรงพยาบาลราชวิถี วันจันทร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ น.ถึง ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุมใหญ่ชั้น ๑๒ อาคารเฉลิมพระเกียรติ ๖ รอบพระชนมพรรษา โรงพยาบาลราชวิถี ครับ

หลวงตา เป็นระยะเราอยู่กรุงเทพฯดี ตอบเขาว่าเราไม่ขัดข้องอะไร แล้วหนังสือที่เขามาต่อว่าหลวงตา ลองอ่านซ้ำอีกทีในจุดที่เขาว่าเทศน์ผิดไป จนกระทั่งไป

ทำลายชาติ ทำลายรัฐนั้นนะ ธรรมพระพุทธรเจ้าไปหาทำลายชาติ ทำลายรัฐ จะเป็นธรรม ได้ยังไง แล้วหลวงตาบัวเป็นหลวงตาบัวได้ยังไง เอ้ออ่านดูซิ เราจะหาข้อเท็จจริง เทศน์ สอนโลกมานี้ นานแสนนาน พยายามอ้อมทุกด้านทุกทางของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเมืองไทยเรา ไม่มีนิดหนึ่งจะไปกด มีแต่ยอดตลอด นี่ผิดพลาดยังไง ถึงขนาดเข้าข่ายทำลายรัฐหรืออะไร ธรรมะหลวงตาบัวนี่นะ มันดีไปยังไง เอ้า ที่เขา ตำหนิเขาได้ความแสบคายมาจากไหน เราได้ความหยาบโหลนมาจากไหนถึงเขาได้ตำหนิ เออนักหนา คำว่าประชาชนนั้นก็เขยยกตัวเองขึ้นเป็นประชาชนนั่นเองจะเป็นอะไรไป การที่จะต่อว่าคนอื่นต้องเตรียมพร้อม สิ่งที่เป็นภัยต่อผู้นั้น เตรียมพร้อมที่จะตอบโต้ ว่าประชาชน ๆ ก็คน ๆ เดียวนั้นเป็นประชาชนก็ได้ใช้ไหมล่ะ คำว่ารัฐอะไร ๆ ก็คนนี้เป็น ผู้ทำลายก็ได้ มันยากอะไร ลองว่าไปซิ เราอยากฟังให้ชัดเจน

ผู้กำกับ ครับ (อ่านเข้าใจจดหมายดังข้อความข้างต้น)

หลวงตา ที่อ่านนี้เพื่อให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ธรรมะหลวงตาบัวเทศน์ มาเป็นเวลา ๕๖ ปีแล้ว มีจุดนี้ที่เป็นจุดที่ว่าจะทำลายทั้งชาติ ทั้งรัฐบาลที่ไหน ๆ ที่ว่า เล่นกับของสกปรก ของสกปรกมันมีอยู่ใหม่กับพวกเราทุกวันนี้ ในตัวของเรามีใหม่ ความประพฤติเหลวแหลกแหวกแนวจนจะพาให้ชาติล่มจมมันมีบ้างไหม พิจารณาซิ เล่นกับของสกปรก ก็คือของสกปรกมันจะทำชาติให้จมเวลานั้นนะ แล้วเสียหายไปไหน พิจารณาซินะ มีแต่ของสกปรกจะทำชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้ล่มจมไปอยู่เวลานี้ ของสะอาดไม่มี ไม่ทำ ธรรมะเป็นของสะอาดจะไปทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ได้ยังไง ของสกปรกมันเป็นผู้ทำลายใช้ไหมล่ะ

เล่นกับของสกปรกก็คือเบื่อไม่อยากจะเล่น แต่มันก็ได้เล่น ขี้ขยาขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง เอาเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้กันทั้งประเทศมีอยู่นี้จะว่าไง ของเหล่านี้ไม่สกปรกอะไร สกปรก มันมีอยู่ในผู้ใดแก้ออกซิถ้าจะฟังเป็นอรรถเป็นธรรม แก่ตัวสกปรกมันออกซิ ท่านสอนให้แก้ต่างหากนี่นะ ท่านเบื่อจะตายแล้วกับของสกปรก ธรรมสะอาดสุดยอด แล้วไม่มีอะไรที่ต้องติ ที่นำธรรมมานี้ก็นำธรรมมาตำหนิของสกปรกให้ชะล้างกัน แน่ะ ก็มีเท่านั้น ผิดตรงไหน ไปกระทบกระเทือนรัฐบาลที่ตรงไหน รัฐบาลถ้าสกปรกก็รัฐบาล พาชาติให้จมได้ นั้น ไม่ให้สกปรกจะผิดที่ตรงไหน

ความสกปรกนี้ละพาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้ล่มจมได้ อย่างอื่นไม่มี ความสะอาดไม่มี มีแต่ยกขึ้นโดยถ่ายเดียว นี่ชมเชยในความสะอาดนั่นเอง ธรรมเป็น ของสะอาดนำมาชะล้างสิ่งสกปรก แล้วสิ่งสกปรกกองขี้มันไม่ยอมให้ชะล้างมัน พุดตรง ๆ อย่างนี้ละ ก็มีเท่านั้น พุดเบา ๆ เพียงเท่านั้น พุดเผ็ดยิงเพื่อให้ทราบทั่วกัน อะไร พาชาติให้ล่มจม ไม่ใช่ของสกปรกจะคืออะไร เท่านั้นละ ถามหาตัวนี้ละ ตัวที่ว่าตำหนิ

อยู่ที่นี่เราเบื่อไม่อยากเล่นกับมัน เบื่อตัวนี้เอง ในตัวของเราจริงๆ เราไม่มี เราพูดอย่างชัดเจนเลย ไม่มีในหัวใจของเราเรื่องความสกปรก ที่มาเทศน์ก็เทศน์ให้ชำระของสกปรกต่างหาก ตัวของเราไม่มี ธรรมพระพุทธรเจ้าไม่มี ธรรมเข้ามาสู่ใจแล้วใจก็ไม่มี กิริยาแสดงออกทุกอย่างไม่มีที่จะเป็นภัยต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นอกจากเป็นคุณโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ถ้าจะฟังให้เป็นธรรมเพื่อชำระของสกปรกของตน ถ้าไม่รัก สงวนกองขึ้นไว้ก็จะมาคัดค้านต้านทานหาอะไร ขายหน้าตัวเองเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร เท่านั้นเอง เอาละพอ เบาะๆ

ธรรมเทศนาของพระพุทธรเจ้านี้ รื้อขนสัตว์จนกระเทือนโลกมานานแสนนาน เฉพาะพระพุทธรเจ้าของเรา ๒๕๐๐ กว่าปี รื้อขนสัตว์ให้หลุดพ้นจากความสกปรกโสมมเหล่านี้ เรายังจะบั่นลงความสกปรก คัดค้านการรื้อขึ้นมาจากของสกปรก มันก็หมดคุณค่าหมดราคาคคนๆ นี้ อย่าเอาเป็นตัวอย่างนะ ถ้าเอาเป็นตัวอย่างบ้านเมืองนี้จะสกปรก จะจมกันทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไม่สงสัย ถ้าไม่เชื่อธรรมพระพุทธรเจ้า จะจมแน่นอน ถ้าเชื่อธรรมแล้วฟื้นขึ้นได้ๆ

อย่างที่เราพากันช่วยชาติบ้านเมืองทุกวันนี้ก็ฟื้นขึ้นมาได้ เห็นได้ชัดเจนทุกวันนี้ นี่ก็ฟื้นจากความสกปรกขึ้นมาสู่ความสะอาดนั่นเอง การคัดค้านเช่นนี้มันเหมือนกับขับรถไปชนภูเขาทั้งลูก หรือเอา.mit ไปพินหินนั่นเอง ธรรมะพระพุทธรเจ้าคือหลักความจริง สอนโลกมานานแสนนานตั้งกับตั้งกลับ นี่เป็นเหมือนภูเขาทั้งลูก เราที่ขับรถไปชนภูเขาอะไรจะพัง พิจารณาซิ ขับรถไปชนภูเขาอะไรจะพัง คำคัดค้านเหล่านี้แหละคือขับรถไปชนภูเขา เราเตือนไว้ให้รู้เสียถ้าไม่อยากให้พังทั้งคนทั้งรถ แล้วโลกพังไปด้วยกันกับตัวเหตุที่ขับรถไปชนภูเขา ต่างคนต่างขับรถเข้าไปชนภูเขา ภูเขาลูกนี้ตั้งตระหง่านไว้จนละ เอ้า ต่างคนต่างอวดว่ารถตัวดีขับเข้าไปซิ ขับไปมีแต่พังทั้งนั้นๆ แหละ

ความจริงคือธรรมของพระพุทธรเจ้าเหมือนภูเขาทั้งลูก ท่านนำอันนั้นละมาสอนโลกให้ได้แก้ไขตัดแปลงตัวเอง อย่าไปหาญชนภูเขา ถ้าไม่อยากให้รถพังและตัวพัง ก็มีเท่านั้น เข้าใจหรือเปล่าละ เหล่านี้เป็นคำที่คัดค้านต้านทานแบบขับรถเข้าไปชนภูเขา ธรรมท่านสอนไว้มาตั้งเดิม ท่านรังเกียจสิ่งสกปรกโสมม ท่านเบียดสิ่งสกปรกโสมม สอนสัตว์โลกทั้งหลายให้รู้โทษของมัน และพยายามถอดถอนตัวออกมาสู่ความดีเป็นความสะอาดดีงาม นี่เป็นความถูกต้องของธรรมอยู่แล้ว แล้วผิดไปตรงไหน พิจารณาซิ ถ้าไม่อยากมาขายตัว มีเท่าไรขายตัว อ้างว่าประชาชน ก็ตัวของมันนั่นเอง ตัวเดียวกันนี้ บอกว่าประชาชนก็ได้ ว่าประชาชนเขาไม่เห็นด้วย ประชาชนก็คือตัวแสบๆ ตัวขับรถเข้าไปชนภูเขาอยู่เวลานี้เอง นี่ตัวประชาชน ใครอยากเป็นประชาชน เอ้า ต่างคนต่างมีรถก็คันขับไปชนภูเขาดูซินะ ประชาชนเหล่านี้ละ

โรงพยาบาลราชวิถีไม่ได้ไปเทศน์นานแล้วนะ ไปกรุงเทพคราวนี้คงจะได้เทศน์
 อย่างว่ โห เราสงสารจริงๆ นะ เราเทศน์ด้วยความสงสารเมตตาสุดยอดแล้วละ ที่เรา
 อ่อนกำลังเวลานี้ เรายังทนอยู่นี้ก็เพื่อโลกสงสาร สำหรับเพื่อเราแล้วเราพูดจริงๆ เปิด
 ออกได้ตลอดเลย เราไม่มีอะไรแล้วในสามแดนโลกธาตุ บอกว่าเราเรียนจบแล้ว ปล่อย
 โดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือภายในใจ ที่นำมานี้ก็เพื่อผู้ที่เจตนาหวังดีเพื่ออรรถเพื่อธรรม
 เพื่อความดีงามยังมีอยู่ เราก็ดสอนไปอย่างนั้นละ ถ้าเพื่อแบบกองชู้กองมูตรกองคูอย่าง
 เดียวกันแล้วเราปล่อยเลย เราไม่ได้สนใจกับพวกมูตรพวกคูนี้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ
 ปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีนะ

ไอ้เรื่องพิษเรื่องภัยมันจะแทรกเข้ามาทุกแห่งทุกหน สำหรับคนดีจะลำบากได้รับ
 ความกระทบกระเทือน เวลานี้คนชั่วความชั่วกำลังระบาดสาตกระจายไปทั่วดินแดน
 แห่งประเทศไทยของเรา ไปที่ไหนมีแต่ความยุ่งย่ำยุ่งตลอดเวลาหาสาระไม่ได้ ครั้นลง
 แล้วก็รวมในกิเลสความได้ไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอ ได้ยศได้ลาภได้ความสรรเสริญเยินยอ
 ได้วัตถุสิ่งของเงินทอง ได้เท่าไรไม่พอๆ ตัวนี้ละตัวทำลายโลกทำลายตัวเอง ตายทิ้ง
 เปลา่ๆ ไม่ได้อะไรนะ มีแต่ต้องการเฉยๆ

ให้พากันชำระ อย่าให้มันโลภจนเกินไป ป่าช้ามีด้วยกันทุกคนถึงเวลาตายแล้ว
 ใครจะมีมากน้อยตายได้ด้วยกัน ร่างกายก็ทิ้งไม่ว่าแต่สิ่งของที่เรากำลังต้องการมากๆ ไม่มี
 เมื่อพอ มันจะพังละ ตัวของเราที่พัง เวลาพังแล้วพังไปหมดไม่มีอะไรเหลือ เอาธรรม
 เข้าสู่ใจแล้วไม่พัง ไปด้วยกันเลย ความอยากได้ คนไม่ใช่คนตาย แม้แต่สัตว์เขาก็อยาก
 ได้เหมือนกัน แต่ไม่เรียกว่าความโลภ คำว่าความโลภนี้มันเกินเหตุเกินผลไปแล้วเรียก
 ความโลภ ถ้าความอยากได้ธรรมดานี้ไม่เรียกว่าความโลภ เพราะไม่ใช่คนตายก็อยากได้
 นั้นได้นั้นมาเพื่อเป็นผลเป็นประโยชน์ ก็ไม่เป็นความผิดในความอยากอันนี้อยากด้วยกัน
 แต่ความอยากที่เป็นภัยต่อตนเองและส่วนรวมนี้ เรียกว่ามหายาญโดยแท้ ท่านสั่งสอนให้
 ชำระสิ่งเหล่านี้ออกจากใจ

เวลานี้ก็มีแต่ธรรมะหลวงตาบัว กำลังออกทางวิทยุ เขาก็ไปโจมตีทางวิทยุ เข้าใจ
 ไหมล่ะ จะไม่ให้ธรรมะนี้ออกได้เลย ให้มีแต่เสียงกิเลสตัณหาออก เสียงพินเสียงไฟ
 ออกเผาโลกให้ฉิบหาย เสียงน้ำดับไฟคือเสียงอรรถเสียงธรรมจะออกทางใดไม่ยอมให้
 ออก อยากให้ออกตั้งแต่เสียงพินเสียงไฟเผาไหม้กัน นี้ละโลกเป็นอย่างนี้เดี๋ยวนี้ มันจึง
 ลำบากนะ

วันนี้ก็เป็นวันเสาร์เป็นวันที่มีโอกาส โอกาสว่าง ว่างเพื่อหาศีลหาธรรม ไอ้เรื่อง
 ธรรมดาของกิเลสมันไม่มีวันว่างละ มันยุ่งซุลมุนตลอดเวลา ตายมันก็ไม่อยากตาย แต่ก็
 จำเป็นต้องตาย เรื่องกิเลสตายมันก็ไม่อยากตาย เสียเวลามันไม่อยากตาย จะทำอะไรๆ

ก็เสียเวลาๆ บทเวลาจะตายแล้วได้เวลามาจากไหนมันถึงตาย ตีเข้าไปตรงนั้น เข้าใจไหมล่ะ นี่มันจะตายด้วยกันทุกคน ให้เสาะแสวงหาเสีย โอกาสอันดีงามมีอยู่กับเรานี้ยังมีชีวิตอยู่ ตายไปแล้วไม่มีใครทำดีทำชั่วได้แหละ ทำดีทำชั่วได้เวลามีชีวิตอยู่ ให้พิถีพิถันใหม่อะไรที่ไม่ดีให้แก้ไขตัดแปลง เราเป็นผู้รับผิดชอบในตัวของเรา คนแต่ละคนๆ รับผิดชอบตัวเองเต็มสัดเต็มส่วน นอกจากนั้นก็ยังมีอาศัยคนอื่นให้ช่วยเหลือด้วย เราจึงต้องช่วยเราเต็มเหนี่ยวในเวลามีชีวิตอยู่

เช่นวันนี้เป็นวันว่างการทำงานของกิเลสทั้งหลายให้ว่าง เข้าสู่อรรณสูธรรมเพื่อเสาะแสวงหาความดีงามเข้าสู่ใจของตน จะเป็นที่ยึดที่เกาะที่พึ่งเป็นพึ่งตายได้ คือธรรมนอกนั้นจะอยู่กับมันสักเท่าไรก็ตาม ตายแล้วไม่มีอะไรติดตัวละ สิ่งที่จะติดตัวได้คือบาปกับบุญ บาปใครชวนชวายเป็นไรได้ติดตัวไป หนักอึ้งลงจมในนรกได้ บุญใครชวนชวายเป็นไรได้น้อยเพียงไรดีดขึ้นๆ ถึงนิพพานได้ ให้พยายามเสาะแสวงหาจากคนๆ เดียวของเรานี้ละ ให้แก่ เราไม่ได้เกิดมาด้วยความบริสุทธิ์ ถ้าบริสุทธิ์แล้วไม่เกิด แต่นี้เกิดมาด้วยความสกปรกนั้นแหละ เราก็พยายามแก้สิ่งเหล่านี้ออกไป ให้มีความสะอาดสะอาดอันขึ้นมาพอดูได้ในตัวของเรา พอกุมิใจ

พิจารณาภายนอกเห็นแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย เห็นแต่จะเอาอันนั้นก็เอา เวลาจะเอาจริงๆ ไม่ได้อะไรนะ พิจารณาเข้ามาสู่ภายในบุญกุศลนี้ดีหาหรือยัง ถ้ายังไม่ได้ทำให้รับหา ได้อันนี้แล้วจะอบอุ่น ตายไปอย่างสบายๆ พวกกันจำข้อนี้เอาไว้ ผู้ที่ตายสบายคือผู้มีบุญกุศลเต็มหัวใจแล้ว เช่น พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ตายอย่างสบายเลย ไม่ว่าพระพุทธเจ้าหรือพระอรหันต์องค์ใดตายสบายทั้งนั้น ท่านตายง่ายมากเพราะท่านหมดห่วงใยทุกอย่าง ประคองธาตุขันธ์อยู่พอถึงวันเวลาของมัน เมื่อมันหมดสภาพแล้วทิ้งป๊วะเลยไปเลย นั้น ของท่านพอเรียบร้อยแล้ว อันนี้เป็นสิ่งที่อาศัยชั่วคราวเวลา กฏอนิจจัง ทุกขัง อนตตา ติดอยู่กับธาตุกับขันธ์ เวลามันแสดงตัวเต็มทีก็คือตายนั้นแหละ ตายแล้วก็สลัดป๊วะออกเลย ธรรมชาติที่พอตัวแล้วไม่ติด สบายแสนสบาย

พอพูดอย่างนี้เราก็เคยพูดเสมอว่า ในประวัติของพระอรหันต์นิพพานหรือตายนี้ไม่ค่อยมีนะ มีก็มีแต่ท่านผู้มีชื่อเสียงโด่งดังในวงพุทธกาลของเราเช่น พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ พระอานนท์ เหล่านี้เป็นต้น นอกนั้นก็ท่านตายอย่างเงียบพระอรหันต์ตาย คือท่านตายอย่างสบาย ตายแบบผู้สิ้นกิเลส ไม่กระโตกกระตากไม่ตื่นรน แบบโลกสงสารที่ยุ่งกันตลอดเวลา ท่านตายท่านตายด้วยความเป็นธรรม เพราะยังมีชีวิตอยู่จิตใจท่านเป็นธรรมพอแล้ว ถึงกาลเวลาที่ท่านจะไปท่านก็ไปแบบความเป็นธรรม ธาตุขันธ์นี้ใช้ไม่ได้แล้วหรือสลัดป๊วะเดียวไปเลย เขาร่มไม้ร่มไหนภูเขาลูกไหน ที่จะสะดวกสบายสำหรับท่าน ท่านจะชอบในที่เช่นนั้น เกื่อนกล่นวุ่นวายด้วยกรรม

กระดุกว้าว ตลาดกระดุกหมูกระดุกว้าวท่านไม่ค่อยเข้าไปตายละพระอรหันต์ ท่านจะไปหาตายในป่าในเขา ร่มไม้ชายคาที่ไหนสงบสงัด ท่านจะบึ้งลงตรงนั้นดีดีผิงไปเลย

เพราะฉะนั้นประวัติของพระอรหันต์จึงไม่ค่อยมี ในครั้งพุทธกาลท่านไม่ได้เขียนไว้มากนักนะ มีนิดหน่อย องค์กรไหนท่านถึงเวลาแล้วท่านดีดของท่านไปเลย ๆ สบาย ๆ นี้พูดให้มันถึงพริกถึงขิงถึงเหตุถึงผลถึงตามหลักความจริง ที่เต็มอยู่ในหัวใจเวลานี้เป็นเวลา ๕๖ ปีนี้แล้วหายสงสัยทุกอย่าง เราตายเราก็ไม่ให้ง่วงกับเรานะ แต่มันจะยุ่งมากนะ หลวงตาบัวตายนี้ เรื่องภายนอกละเข้ามายุ่งเราไม่ยุ่งนะ ตายไหนตายได้เลยเรา ตายอย่างสะดวกสบายไม่มีอะไรมาข้อง เพราะสมมุติทั้งสามปิดอกหมดแล้ว เรียกว่าเรียนจบแล้วในโลกทั้งสาม ไม่มีอะไรเหลืออยู่ภายในใจพอจะกังวลวนวายกับมัน ดีดีผิงเดี่ยวเท่านั้น มีแต่ธรรมล้วน ๆ แล้วดีดีผิงเดี่ยวพอ

อย่าว่าแต่ครั้งไหน ๆ เลยในหัวใจเราก็เป็นอย่างนั้น อยู่ไปกินไปทุกวันนี้ก็เพื่อช่วยชาติเท่านั้นเอง อุตส่าห์พยายามบิ๊กบิ้น ลากโน้นลากนี้ เช่นโน้นเช่นนี้ไป ทุกข์ยากลำบากก็ทนเอา ๆ ก็เพื่อชาติบ้านเมือง ถ้าลำพังเราไปนานแล้วนะไม่อยู่ นักธาดูชั้นนี้ก็หนัก พาอยู่พากินพาขับพาถ่ายพาหลับพานอน ยุ่งอยู่ตลอดเวลาแม้แต่ชั้นนี้ จิตหมดเรื่องราวทุกอย่างแล้วก็มองดูชั้นที่มันดีดีผิงเหมือนเด็ก เหมือนผู้ใหญ่นั่งดูเด็ก เด็กมันมีก็คน มีเด็กห้าคน ชั้นห้า ชั้นห้าคือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ เท่ากับเด็กห้าคน นี่ละความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ ทำอาการนี้เรียกว่าเหมือนเด็ก ผู้ใหญ่ก็เหมือนจิตที่เป็นเจ้าของ

ผู้ใหญ่สุดยอดก็คือผู้บริสุทธิ์แล้ว ดูธาดูชั้นมันดีดีผิงมันดีดีผิงของมัน ดูไปอย่างนั้น ละ อันนี้ใกล้ชิดติดพันกับใจเป็นแต่เพียงว่าไม่เข้าถึงใจเท่านั้น หากรับทราบกับมันตลอดเวลา โลกสามโลกธาตุรวมมาอยู่ในชั้นห้านี้ ของพระอรหันต์ทั้งหลายมาอยู่ตรงนี้นะ ได้รับความชอบกับมันอยู่ เจ็บท้องปวดศีรษะกระเทือนเข้าไปถึงใจ แต่ไม่ซึมซาบเท่านั้นเอง รับทราบ ๆ ตลอดเวลา เมื่อธรรมชาติทำอาการหรือเด็กห้าคน ออกจากบ้านไปแล้วผู้ใหญ่อยู่สบาย อันนี้ชั้นห้าทั้งห้าออกจากวิมุตติไปแล้ว วิมุตติได้รับความชอบ ออกจากวิมุตติไปแล้วแสนสบายไปเลย ท่านจึงตายได้ง่าย

การปฏิบัติตัวเองอยากให้เห็นชัดเจนก็เอาให้ถึงจิตบริสุทธิ์ ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้าพระองค์ใด จะประกาศบ้างขั้นเต็มเม็ดเต็มหน่วยในหัวใจของผู้บริสุทธิ์นั้นแล พระพุทธเจ้าแต่ก่อนเป็นยังไง ๆ มันวิ่งถึงกันหมดเลย ปัจจุบันนี้เป็นยังไง อนาคตจะเป็นยังไง วิ่งถึงกันหมดในจิตดวงเดี๋ยวนี้ชานถึงกันหมด ท่านจึงไม่มีอะไรสงสัย เรียกว่าเรียนธรรมจบ เรียนโลกก็จบ ไม่ไปพัวพันอะไรทั้งนั้น ตายก็ตายง่ายมาก แล้วปรากฏว่าไม่เห็นมีที่ไหนได้ออกประวัติ ว่าพระอรหันต์องค์นั้นนิพพานที่นั่น ๆ ที่นี้ เอ๊กเกริกเฮฮา

ยุ่งเหยิงวุ่นวายอย่างทุกวันนี้ ทุกวันนี้ โธ้ย ว่าจะตายไม่ได้นะแห่กันเป็นบ้าไปเลย เวลา หลวงตาบัวตายนี้มันยิ่งจะแห่มากนะ เราบอกอย่างนะๆ ไม่ฟังละ ไม่สนใจกับอย่าๆ ดีไม่ดีเราก็ต้องวิ่งหัวซุกหัวซุนละ สู้เขาไม่ได้ เข้าใจไหม

เราไม่อยากยุ่งกับอะไร คิดดูเวลาเจ็บไข้ได้ป่วยจะเอาเราเข้าไปโรงพยาบาลเรา ไม่ไป ไปหาอะไร นั่น เราดูของเรา เราเป็นแพทย์ผู้หนึ่งอยู่ที่นี่ดูอันนี้ ชั้นธ้อยู่ในความรับผิดชอบของเรา มันพอทนได้ทนไปอยู่ได้อยู่ไป ยาอะไรที่พอรักษาได้เอ้ารักษาไปรักษาไม่ได้ปัดออกๆ ดัดผิงเลย นั่นละจิตที่เรียนจบแล้วมันเป็นอย่างนั้น ไม่กังวลกับอะไร อาศัยเพียงเล็กๆ น้อยๆ ไม่ได้เป็นบ้าเหมือนอย่างพวกเรา จามฟึกๆ วิ่งหาหมอๆ

เราอยากเป็นหมอ เราจะได้รื้อเอาพวกนี้ให้มันหมดดับหมดปอด เพราะพวกนี้มันไม่มีอะไรเลย จามฟึกก็วิ่งหาหมอ จามฟึกวิ่งหาหมอ หลวงตาบัวอยากไปเรียนหมอวะ ไปรื้อเอาเงินคนให้มันหมดเลยนี่พวกนี้ แต่นี่มันก็ไม่ได้เป็นหมอ เพราะเราไม่ อยากเรียน เข้าใจไหม เรียนหมอแก้ตัวเองพอเท่านั้น พวกกันจำเอานะ นี่ละพวกใจอ่อนอ่อนมากทีเดียว เออะอะวิ่งหาคนอื่น วิ่งเข้าหาตัวเองนี่สบายแสนสบาย หมดไม่ยุ่งกับอะไรเลย พวกกันจำเอานะ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz